

LIST BISKUPA KALISKIEGO DO DIECEZJAN

Drodzy,

25 stycznia br. ogłoszono, że papież Franciszek mianował mnie biskupem kaliskim, zaś 11 lutego podjąłem ten obowiązek. Rozpaczam tę misję w duchu wiary. Wierzę, że Jezus Chrystus, nasz Pan, dzięki działaniu Ducha Świętego jest obecny w swoim Kościele i powołuje w nim niektórych do szczególnej służby wspólnocie. On ustanawia pasterzy, aby troszczyli się o kościelną wspólnotę, aby ją prowadzili i strzegli, On też powołując do jakiejś misji, daje także siły i umiejętności, aby ją podjąć. Nominacja przypada w roku poświęconym Świętemu Józefowi, ufam że ten, który jest w szczególnie sposób obecny w życiu Diecezji Kaliskiej, będzie mi przewodnikiem i współżycielem.

U początku mojej posługi wśród Was, Drodzy i Szanowni Diecezjanie, chciałbym wszystkich razem i każdego z osobna pozdrowić: wszystkich kapłanów, siostry, ojców i braci zakonnych, świeckich konsekrowanych oraz wszystkie rodziny, a także żyjących samotnie, czyli wszystkich, którzy razem tworzą część Kościoła, którą nazywamy diecezją kaliską.

Dziedzictwo

Podejmując misję pasterza wspólnoty diecezji kaliskiej, świadomy jestem pięknego i godnego dziedzictwa, które ta społeczność niesie, mimo młodego wieku. Chciałbym wyrazić mój szacunek i poważanie wobec drogi wiary, którą przeszliście oraz wszystkich dobrych i szlachetnych działań, które podejmowaliście od początków istnienia diecezji. Pragnę to dziedzictwo poznać poprzez spotkania i rozmowy z Wami, a potem chciałbym, abyśmy słuchali Bożego Słowa, modlili się i rozeznawali, jak dalej, mocniej i głębiej żyć w jedności z naszym Panem Chrystusem, budować wspólnotę Kościoła i nieść światu Dobrą Nowinę.

Trudne doświadczenia

Jestem świadomy trudnych doświadczeń, jakie przeżywaliście w ostatnim czasie. Chciałbym być blisko z Wami, w modlitwie, ze słowem współczucia i otuchy oraz z wyciągniętą ręką do pomocy i wsparcia. Chciałbym być blisko tych, którzy zostali skrzywdzeni przez niektórych duchownych i tych, którzy zostali zgorszeni tymi faktami i nie zawsze adekwatną reakcją przełożonych. Chciałbym być blisko również kapłanów, którzy byli niesłusznie oskarżani i wyśmiewani, oraz tych, dla których długotrwałe złe wieści o diecezji stały się ciężarem nie do uniesienia. Chcę być z Wami w tym doświadczeniu. Zostały już podjęte działania, zgodne ze zasadami i procedurami ustanowionymi przez papieża Franciszka i Konferencję Episkopatu Polski, które będę kontynuował, aby wszystkie te sprawy wyjaśnić i ocenić, otoczyć opieką skrzywdzonych i zrobić wszystko, aby te dramaty nigdy więcej nie miały miejsca.

Modlitwa

Obok tych działań chciałbym zaprosić wszystkich do wspólnej modlitwy. Ufam, że Jezus Chrystus jest ze swoimi uczniami w każdym doświadczeniu, także z nami dzisiaj. Ufam, że Dobry Pasterz może nas przeprowadzić, dać nam światło i siły do zmierzenia się z tym doświadczeniem. Zapraszam zatem wszystkie wspólnoty naszej diecezji: parafie, ruchy, stowarzyszenia, a także pojedyncze osoby do codziennej modlitwy w intencji naszej diecezji, szczególnie o przebaczenie, pojednanie, odnowę ducha wzajemnego zaufania i dobre rozpoznanie czasu w którym żyjemy. Rozpocząłem taką modlitwę w dniu nominacji i będą ją kontynuował każdego dnia. Niech szczególnymi towarzyszami naszej modlitwy będzie Matka Boża i Święty Józef.

Wspólnota uczniów Jezusa

Jako diecezja jesteśmy wspólnotą osób, które uwierzyły w Jezusa Chrystusa, które uznają Go jako Jedyne Zbawcę i Pana. Chrześcijaństwo to nie ideologia, to spotkanie z osobą, o czym przypomina wielokrotnie papież Franciszek. Dbajmy, aby nasza więź z Panem Jezusem stawała się coraz głębsza i aby coraz mocniej kształtowała naszą codzienność. Módlmy się często, aby Jezus był zawsze w centrum naszych decyzji i wyborów, zarówno osobistych, jak i tych, które podejmujemy w Kościele.

Kościół domem i szkołą komunii

Naszą wiarę w Chrystusa Jedyne Zbawiciela wyznajemy razem, w Kościele. Chcemy zatroszczyć się o tę wspólnotę, aby mogła stawać się, zgodnie z myślą Jana Pawła II, „domem i szkołą komunii”. Mając „spojrzenie utkwione w tajemnicy Trójcy Świętej, która zamieszkuje w nas” dostrzegamy jej blask także w obliczach siostr i braci żyjących wokół nas. Postrzegając ich jako bliskich, przyjmując ich jako dar Boży, dzieląc ich radości i cierpienia, uczymy się wzajemnego «noszenia brzemion» (por. Ga 6, 2) (por. NMI 43). Tak rodzi się ewangeliczny styl życia naszych wspólnot, przeniknięty duchem „kultury spotkania”, którym chcemy również promieniować na społeczeństwo w którym żyjemy.

Duchowość komunii, czyli otwartość i solidarność wobec każdego człowieka, szczególnie tego który jest w potrzebie, cierpi, czuje się samotny, jest szczególnie ważna w czasie pandemii, która tak mocno nas dotyka. Chcemy ten czas przeżyć razem, wspierając się i umacniając.

Dobra Nowina dla wszystkich

Papież Franciszek wzywa wspólnoty kościelne do wyjścia, do odważnego dzielenia się Dobrą Nowiną. W ostatnim czasie wiele osób odwraca się od Boga, wielu obojętnieje, odchodzi z Kościoła. To wielkie zadanie dla nas wszystkich. Chciałbym zaprosić Was, abyśmy razem szukali sposobów, narzędzi, języka głoszenia Ewangelii dzisiaj, w naszym skomplikowanym świecie. Skoro odkryliśmy w Królestwie Bożym nasz skarb, to dzielimy się tą radosną nowiną z tymi, którzy jej nie słyszeli lub o niej zapomnieli.

Drodzy,

jako Wasz pasterz, pragnę na wzór Chrystusa Dobrego Pasterza, stawać na przedzie, aby rozznawać i wskazywać drogę, pragnę być między Wami, aby towarzyszyć, słuchać, wspierać, pomagać, chcę też rozglądać się za tymi, którzy odchodzą, słabują, którym trudno, stracili siły lub gdzieś się pogubili. Zależy mi na każdym z Was, przede wszystkim na Waszym zbawieniu, ale także na dobru dzisiaj. Proszę, módlmy się za siebie nawzajem. Ja o modlitwie za Was pamiętam każdego dnia.

Niech w każdej chwili towarzyszy nam pomoc naszego Wielkiego Patrona, Świętego Józefa.

Niech Boża łaska towarzyszy nam na nadchodzący Wielki Post.

Niech to wszystko co przed nami błogosławi Dobry Bóg.

Kalisz, 12 lutego 2021 r.